

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

№ 04-03 / 6-12

«03» грудня 2014 р.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ
(01033, м Київ, вул. Жилянська, 14)

Суб'єкти права на конституційне подання

49 народних депутатів України

Уповноважені за дорученням:

Народні депутати України:

ДОЛЖЕНКОВ Олександр Валерійович

ШПЕНОВ Дмитро Юрійович

КОНСТИТУЦІЙНЕ ПОДАННЯ **про невідповідність**

Постанови Кабінету Міністрів України від 07 листопада 2014 р. № 595
«Про деякі питання фінансування бюджетних установ,
здійснення соціальних виплат населенню та надання
фінансової підтримки окремим підприємствам і
організаціям Донецької та Луганської областей»
положенням Конституції України

Відповідно до статей 147, 150 Конституції України, пункту 1 статті 13, статей 39, 41 Закону України «Про Конституційний Суд України» суб'єкт права на конституційне подання – 49 народних депутатів України – звертається до Конституційного Суду України стосовно визнання Постанови

Кабінету Міністрів України від 07 листопада 2014 р. № 595 «Про деякі питання фінансування бюджетних установ, здійснення соціальних виплат населенню та надання фінансової підтримки окремим підприємствам і організаціям Донецької та Луганської областей» (далі – Постанова № 595), якою затверджено Тимчасовий порядок фінансування бюджетних установ, здійснення соціальних виплат населенню та надання фінансової підтримки окремим підприємствам і організаціям Донецької та Луганської областей (далі – Тимчасовий порядок), (джерела опублікування Урядовий кур'єр, 2014, 11, 11.11.2014 № 209, Офіційний вісник України, 2014, № 91 (21.11.2014), ст. 2608); адреса на офіційному Урядовому порталі <http://www.kmu.gov.ua/kmu/control/uk/cardnpd>) таким, що не відповідає Конституції України.

За правовою позицією Конституційного Суду України, викладеною у Рішенні від 17 лютого 2010 року № 6-рп/2010, відповідно до частини другої статті 147 Конституції України Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність законів та інших правових актів Конституції України. Закони та інші правові акти за рішенням Конституційного Суду України визнаються неконституційними повністю чи в окремій частині, якщо вони не відповідають Конституції України або якщо була порушена встановлена Конституцією України процедура їх розгляду, ухвалення або набрання ними чинності (частина перша статті 152 Конституції України). Перелік актів, щодо конституційності яких Конституційним Судом України здійснюється перевірка, визначено у частині першій статті 150 Конституції України. Аналіз положень цих статей Конституції України свідчить, що до "інших правових актів", про які йдеться в частині другій статті 147, частині першій статті 152 Конституції України, належать, зокрема, правові акти Кабінету Міністрів України.

Вважаємо, що Постанова № 595 є неконституційною, оскільки порушує права громадян України та прийнято з перевищенням повноважень, в порушення вимог ст.ст. 46, 22, 24, 48, 33, 92, 95 Конституції України, виходячи з наступного.

1. Щодо порушення статті 46 Конституції України.

Відповідно до ст. 46 Конституції України, громадяни мають право на соціальний захист, що включає право на забезпечення їх у разі повної, часткової або тимчасової втрати працездатності, втрати годувальника, безробіття з незалежних від них обставин, а також у старості та в інших випадках, передбачених законом.

Це право гарантується загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням за рахунок страхових внесків громадян, підприємств, установ і організацій, а також бюджетних та інших джерел соціального забезпечення;

створенням мережі державних, комунальних, приватних закладів для догляду за непрацездатними.

Пенсії, інші види соціальних виплат та допомоги, що є основним джерелом існування, мають забезпечувати рівень життя, не нижчий від прожиткового мінімуму, встановленого законом.

А) Так, в порушення вказаної норми п. 8 Тимчасового порядку Постанови № 595 передбачено, що особам, які переміщені на контрольовану територію та взяті на облік відповідно до Порядку оформлення і видачі довідки про взяття на облік особи, яка переміщується з тимчасово окупованої території України або району проведення антитерористичної операції, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 01 жовтня 2014 р. № 509 (Офіційний вісник України, 2014 р., № 81, ст. 2296), пенсії та інші соціальні виплати з бюджетів усіх рівнів та фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування виплачуються за заявами таких осіб до органів (установ), які здійснюють такі виплати.

Вважаємо, що Постанова № 595 ставить жителів Донецької та Луганської областей в нерівне становище по відношенню до інших громадян України, оскільки для того, щоб отримати зароблену тяжкою працею пенсію, громадяни України, що проживають в зоні проведення антитерористичної операції в Донецькій та Луганській областях, вимушені ставати на облік та отримувати довідку про взяття на облік переміщеної особи для отримання відповідних соціальних виплат. Вважаємо, що це є правом, а не обов'язком!

Пенсіонери Донбасу, діти війни, та певна категорія громадян, що мають відповідні соціальні пільги, поставлені в такі умови, коли для отримання законної пенсії (інші соціальні пільги) вони вимушені покинути свої будинки, переїжджати в інші міста України, вистоювати черги за довідкою переселенця, переоформлювати пенсії в органах пенсійного фонду та переоформлювати банківські рахунки. Для інших громадян таких умов для отримання пенсії не ставиться. До того ж держава не надає житла для тимчасового перебування людей похилого віку на іншій території України, деяких розселяє в приміщеннях пансіонатів або санаторіїв, які не отоплюються.

Як зазначено в Постанові № 595, виплата пенсії та інших соціальних виплат з бюджетів усіх рівнів та фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування буде здійснюватися тільки після надання особисто заяв таких осіб до органів (установ), які здійснюють такі виплати. У певній категорії громадян, а саме, інвалідів не має навіть фізичної можливості виїхати за межі тимчасово неконтрольованих територій та переоформити пенсію. Таким чином, всі мешканці Донецької та Луганської областей повністю позбавлені можливості отримання та користування належними соціальними виплатами.

При цьому правових підстав не виплачувати гроші з бюджету громадянам, зареєстрованим в населених пунктах Донецькій і Луганській областях на тимчасово неконтрольованих територіях, немає. Дані території

не визнані окупованими, програм, що забезпечує захист прав громадян України на цих територіях, немає. Громадяни, які проживають на цих територіях, мають рівні права з іншими громадянами України. Положення, згідно з яким виплати відновлять тільки після повернення території під контроль органів державної влади України, порушує громадянські права і права людини.

Наведені порушення Конституції України стосуються не тільки громадян, які залишилися на неконтрольованих територіях, а також й переселенців. За даними Державної служби України з надзвичайних ситуацій це стосується 458 тис. 148 переселенців (див.: <http://gordonua.com/news/war/Gossluzhba-po-CHS-CHislo-vnutrennih-pereselencev-v-Ukraine-vyroslo-do-477-tys-52821.html>), серед них 122 тис. 623 дітей та 87 тис. 298 інвалідів та пенсіонерів. В цей показник включені переселенці в межах Донецької області - 69 тис. 193 людини і Луганській - 30 тис. 120 осіб.

Б) Крім того, в порушення ст. 46 Конституції України, п. 5 Постанови № 595, Кабінет Міністрів України постановив Міністерству енергетики та вугільної промисловості, Міністерству соціальної політики, Міністерству регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства, Міністерству економічного розвитку і торгівлі, Міністерству фінансів, Міністерству юстиції, Донецькій та Луганській обласним державним адміністраціям підготувати та подати Кабінетові Міністрів України проект закону щодо визначення механізму врегулювання розрахунків за поставлені та неоплачені енергоносії на тимчасово неконтрольованій території за рахунок коштів, передбачених для виплати пільг та субсидій на даній території.

Вважаємо, що виконання даного пункту Постанови № 595 взагалі унеможлиблює отримання належних сотням тисяч громадян Донецької та Луганської областей України соціальних виплат, включаючи отримання субсидій на оплату платежів за комунальні послуги.

Таким чином, найбільш соціально незахищені верстви населення Донецької та Луганської областей, фактично, не зможуть вже отримати передбачені законодавством пільги та субсидії в зв'язку з їх автоматичним заліком за спожиту електроенергію і газ, що є незаконним.

Отже, закріплені Конституцією права громадян на соціальний захист та отримання певних видів соціального забезпечення, зокрема, на державне пенсійне забезпечення та отримання пенсійних виплат та соціальних послуг грубо порушуються. Основні з них закріплені у нормативно-правових актах вищої юридичної сили, а саме: ЗУ «Про пенсійне забезпечення» від 05.11.1991р. № 1788-XII; ЗУ «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» від 09.07.2003р. № 1058-IV; ЗУ «Про соціальний захист дітей війни» від 18.11.2004р. № 2195-IV.

Слід зауважити, що наведені соціальні права громадян України забезпечуються системою загальнообов'язкового державного соціального страхування. Джерелом коштів соціального страхування є головним чином асигнування із державного бюджету, страхові внески громадян, підприємств, установ і організацій. Реалізація та фінансування діючої системи соціального забезпечення населення України спирається переважно на державне забезпечення і управління.

Крім соціального страхування передбачається виплата соціальної допомоги непрацездатним, малозабезпеченим громадянам і найменш захищеним категоріям населення за рахунок коштів державного і місцевого бюджетів. Це виплата соціальної пенсії особам, що не мають права на трудову пенсію, надання допомоги і пільг сім'ям, що виховують дітей, обслуговування пенсіонерів, інвалідів, одиноких непрацездатних громадян у будинках-інтернатах тощо. Всі ці гарантії стосуються абсолютно всіх громадян України, не залежно від того, де вони мешкають!

2. Щодо порушення статті 24 Конституції України.

Стаття 24 Конституції України гарантує, що «громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом», «не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками».

Так, Постанова № 595 встановлює обмеження, що стосується виключно громадян України, які мешкають на окремих територіях Донецької та Луганської областей.

Пунктом 3 Постанови № 595 передбачено, що міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади, місцевим державним адміністраціям забезпечити до 1 грудня 2014 р. переміщення бюджетних установ, підприємств та організацій з населених пунктів, на територіях яких органи державної влади тимчасово не здійснюють або здійснюють не у повному обсязі свої повноваження, в населені пункти, на території яких органи державної влади здійснюють свої повноваження в повному обсязі.

Наслідками виконання Постанови № 595, зокрема п. 3, буде здійснено повне блокування діяльності державних підприємств, установ, організацій, що означає зупинення діяльності лікарень, органів соціального страхування та пенсійного забезпечення, судових, фінансових органів, освітніх закладів, розташованих виключно на «окремих територіях в районі проведення антитерористичної операції в Донецькій і Луганській областях», це призведе до порушення гарантованого Конституцією України права виключно тих громадян, які мешкають на «окремих територіях у районі проведення антитерористичної операції в Донецькій і Луганській областях». Саме цих громадян позбавить можливості отримувати заробітну плату, медичну допомогу, позбавить права на соціальний захист, на освіту, достатній

життєвий рівень, позбавить права користуватися та розпоряджатися належними їм грошовими коштами.

А отже, все вищезазначене і призводить до дискримінації громадян за ознакою «місце проживання», оскільки встановлює дійсні привілеї громадянам України, які мешкають на будь-якій іншій території України, ніж «окремі території у районі проведення антитерористичної операції в Донецькій і Луганській областях», та обмеження для громадян України, які мешкають на «окремих територіях у районі проведення антитерористичної операції в Донецькій і Луганській областях».

3. Щодо порушення статті 33 Конституції України.

Стаття 33 Конституції України гарантує кожному, хто на законних підставах перебуває на території України, гарантується свобода пересування, вільний вибір місця проживання, право вільно залишати територію України, за винятком обмежень, які встановлюються законом.

Відповідно до п. 8 Тимчасового порядку Постанови № 595, пенсії та інші соціальні виплати з бюджетів усіх рівнів та фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування будуть виплачуватися за особистими заявами осіб, які переміщені на контрольовану територію та взяті на облік до органів (установ), які здійснюють такі виплати.

Вважаємо, що Постанова № 595 тим самим порушує свободу пересування жителів Донбасу і ставить в нерівне становище по відношенню до інших громадян України, оскільки для того, щоб отримати соціальну пільгу, вони вимушені залишати свої будинки, переїжджати в інші міста України. Тоді як у деяких громадян не має навіть фізичної можливості виїхати за межі тимчасово неконтрольованих територіях.

Таким чином, зазначене призводить до обмеження жителів Донецької та Луганської областей стосовно гарантованого Конституцією права на вільне пересування, вільний вибір місця проживання, а вимушені державою громадяни, залишати свої оселі, для того, щоб отримати свої соціальні виплати.

4. Щодо порушення статті 48 Конституції України.

Стаття 48 Конституції України гарантує кожному право на достатній життєвий рівень для себе і своєї сім'ї, що включає достатнє харчування, одяг, житло.

Основним елементом, що визначає життєвий рівень громадян для працездатних громадян, є одержувана ними заробітна плата, яка є соціальною гарантією, обов'язковою на всій території України та передбачена Законом України «Про оплату праці» від 24.03.1995 р. № 108/95-ВР.

Так, п. 3 Постанови № 595 передбачено, що міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади, місцевим державним адміністраціям забезпечити до 1 грудня 2014 р. переміщення бюджетних установ, підприємств та організацій з населених пунктів, на територіях яких органи державної влади тимчасово не здійснюють або здійснюють не в повному обсязі свої повноваження, в населені пункти, на території яких органи державної влади здійснюють свої повноваження в повному обсязі.

Наслідками виконання Постанови № 595 буде звільнення тисяч держслужбовців на державних підприємствах, установах, організаціях, що розташовані виключно на «окремих територіях в районі проведення антитерористичної операції в Донецькій і Луганській областях», та призведе до порушення гарантованого Конституцією України права цих громадян на отримання заробітної плати, та й достатній життєвий рівень для себе і своєї сім'ї, що включає достатнє харчування, одяг, тощо.

Крім того, для значної кількості громадян України пільги, компенсації і гарантії, право на надання яких передбачено чинним законодавством, є додатком до основних джерел існування, необхідною складовою конституційного права на забезпечення достатнього життєвого рівня. Слід зауважити, що для таких категорій громадян як пенсіонери та інваліди соціальні виплати є єдиним джерелом існування, що порушуються п. 3 Постанови № 595.

5. Щодо порушення статей 92, 95 Конституції України.

Пунктом першим Постанови № 595 Кабінет Міністрів України затвердив Тимчасовий порядок фінансування бюджетних установ, здійснення соціальних виплат населенню та надання фінансової підтримки окремим підприємствам і організаціям Донецької та Луганської областей (далі – Тимчасовий порядок).

Пунктом 2 Тимчасового порядку передбачено у населених пунктах Донецької та Луганської областей, на території яких органи державної влади тимчасово не здійснюють або здійснюють не в повному обсязі свої повноваження, видатки з державного бюджету, бюджету Пенсійного фонду України та бюджетів інших фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування здійснюються лише після повернення згаданої території під контроль органів державної влади.

Вважаємо, що Кабінет Міністрів України вийшов за межі повноважень, наданих йому Конституцією України при затвердженні Тимчасового порядку, втрутився у сферу виключної компетенції законодавця всупереч положенням частини другої статті 6, частини другої статті 8, частини другої статті 19, пункту 3 частини першої статті 85, пункту 6 частини першої статті 92 Конституції України.

Відповідно до пункту 1 частини першої статті 92 Конституції України права і свободи людини і громадянина, гарантії цих прав і свобод повинні визначатися виключно законами України.

В Рішенні від 11 жовтня 2005 року N 8-рп/2005 Конституційний Суд України зазначив, що зміст прав і свобод людини - це умови і засоби, які визначають матеріальні та духовні можливості людини, необхідні для задоволення потреб її існування і розвитку, а обсяг прав людини - це кількісні показники відповідних можливостей, які характеризують його множинність, величину, інтенсивність і ступінь прояву та виражені у певних одиницях виміру. Звуження обсягу прав і свобод - це зменшення кола суб'єктів, розміру території, часу, розміру або кількості благ чи будь-яких інших кількісно вимірюваних показників використання прав і свобод, тобто їх кількісної характеристики (абзаци п'ятий, шостий пункту 4 мотивувальної частини).

Отже, визначений законом зміст і обсяг прав і свобод людини і громадянина не повинен, по-перше бути змінений чи скасований правовим актом Кабінету Міністрів України, який за своєю юридичною силою є підзаконним правовим актом, мають видаватися виключно на підставі і на виконання тільки Конституції України, законів України та актів Президента України (частина третя статті 113 Конституції України), і по-друге - при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається їх звуження (частина третя статті 22 Конституції України).

Згідно статті 95 Конституції України бюджетна система України будується на засадах справедливого і неупередженого розподілу суспільного багатства між громадянами і територіальними громадами.

Відповідно до частини 2 статті 95 Конституції України виключно законом про Державний бюджет України визначаються будь-які видатки держави на загальносуспільні потреби, розмір і цільове спрямування цих видатків.

Відповідно до Конституції України основи соціального захисту, форми і види пенсійного забезпечення визначаються виключно законами України (пункт 6 частини першої статті 92).

Згідно із Законом України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування" умови, норми та порядок пенсійного забезпечення передбачаються законами про пенсійне забезпечення (абзац шостий частини третьої статті 4).

Згідно статтям 7-9 Закону України «Про Державний бюджет України на 2014 рік» передбачені мінімальні соціальні стандарти та гарантії для громадян, в бюджеті на 2014 рік закладено видатки на їх фінансування.

Згідно статті 30 Закону України «Про державний бюджет України на 2014 рік» Кабінету Міністрів України надано право змінювати порядок та розміри цих державних соціальних стандартів та гарантій виключно у разі введення воєнного стану.

Пунктом другим Тимчасового Порядку Кабінет Міністрів України фактично призупинив здійснення видатків з державного бюджету, бюджету Пенсійного фонду України та бюджетів інших фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування на непідконтрольних територіях до повернення згаданої території під контроль органів державної влади.

Стаття 117 Конституції України закріпила конкретний перелік повноважень Кабінету Міністрів України, який на основі та на виконання Конституції і законів України видає обов'язкові до виконання на території України постанови і розпорядження. Виходячи зі змісту статті 117, частини другої статті 147, частини першої статті 150, статті 152 Конституції України постанови Кабінету Міністрів є правовими актами.

Конституцією України визначено статус Кабінету Міністрів України як вищого органу в системі органів виконавчої влади, який відповідальний перед Президентом України, підконтрольний і підзвітний Верховній Раді України та у своїй діяльності керується Конституцією і законами України, актами Президента України; Кабінет Міністрів України розробляє проект закону про Державний бюджет України і подає його до Верховної Ради України, забезпечує виконання затвердженого нею Державного бюджету України, звітує перед Верховною Радою України про його виконання (стаття 95, частина друга статті 96, частина перша статті 97, пункт 6 статті 116).

Кабінет Міністрів України повноважний вживати заходів щодо забезпечення прав і свобод людини і громадянина, забезпечувати проведення політики, зокрема, у сфері соціального захисту (пункти 2, 3 статті 116 Основного Закону України).

Зазначене свідчить, що Кабінет Міністрів України не наділений повноваженнями щодо встановлення порядку фінансування бюджетних установ, зміни порядку здійснення соціальних виплат, безпідставно обмежувати видатки з державного бюджету, бюджету Пенсійного фонду України та бюджетів інших фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Відповідно до статей 1, 3 Конституції України держава не може довільно відмовлятися від узятих на себе фінансових зобов'язань, передбачених законами.

Відповідно до статті 8 Конституції України в Україні визнається і діє принцип верховенства права. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй.

Звуження змісту та обсягу існуючих прав шляхом прийняття нових законів або внесення змін до чинних законів за статтею 22 Конституції України не допускається (рішення Конституційного Суду України від 6 липня 1999 року № 8-рп/99, від 20 березня 2002 року № 5-рп/2002, від 17 березня 2004 року № 7-рп/2004, від 1 грудня 2004 року № 20-рп/2004).

З огляду на вищенаведене, йдеться про звуження прав та свобод жителів неконтрольованих територій в Донецькій та Луганській областях. Саме жителі цих територій, громадяни України, будуть поставлені в нерівне становище по відношенню до всіх інших громадян України, оскільки в порушення статті 64 Конституції України, будуть обмежені в правах та свободах, а саме позбавлені можливості користуватися та реалізовувати зазначені вище конституційні права.

Відповідно до статті 64 Конституції України конституційні права і свободи людини і громадянина не можуть бути обмежені, крім випадків, передбачених Конституцією України.

Конституційне право на соціальний захист відповідно до статті 64 Основного Закону України може бути обмежене тільки в умовах воєнного або надзвичайного стану. На непідконтрольній території в Донецькій та Луганській областях до теперішнього часу не введено воєнного або надзвичайного стану, там проводиться антитерористичної операція, тому комплекс заходів щодо стабілізації соціально-економічної та соціально-політичної ситуації має обмежуватися рамками заходів боротьби з тероризмом. Втім зі змісту положень Постанови № 595 та Тимчасового порядку не випливає, що вони прийняті у зв'язку з проведенням антитерористичної операції.

Отже вважаємо, що невивплата громадянам України, які там перебувають, соціальних виплат, є порушенням гарантованих Конституцією України прав громадян. Обмеження права на соціальний захист з підстав усунення загроз економічній безпеці України не є конституційно допустимим, оскільки згідно статті 3 Конституції України людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави.

З огляду на викладене і керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 13, 39, 41 Закону України «Про Конституційний Суд України»,

ПРОСИМО:

1. Визнати Постанову Кабінету Міністрів України від 07 листопада 2014 р. № 595 «Про деякі питання фінансування бюджетних установ, здійснення соціальних виплат населенню та надання фінансової підтримки окремим підприємствам і організаціям Донецької та Луганської областей» такою, що не відповідає Конституції України та прийнятою з порушенням гарантованих Конституцією України прав громадян.

2. Визнати провадження за цим конституційним поданням невідкладним і розглянути його в межах місячного строку, визначеного в частині другій статті 57 Закону України «Про Конституційний Суд України».

ПЕРЕЛІК ДОКУМЕНТІВ ТА МАТЕРІАЛІВ, ЩО ДОДАЮТЬСЯ:

1. Конституція України (витяг);
2. Закон України "Про Конституційний Суд України" (витяг);
3. Постанова Кабінету Міністрів України від 07 листопада 2014 р. № 595 «Про деякі питання фінансування бюджетних установ, здійснення соціальних виплат населенню та надання фінансової підтримки окремим підприємствам і організаціям Донецької та Луганської областей»;
4. Закон України «Про пенсійне забезпечення» від 05.11.1991р. № 1788-ХІІ (витяг);
5. Закон України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» від 09.07.2003р. № 1058-ІV (витяг);
6. Закон України «Про соціальний захист дітей війни» від 18.11.2004р. № 2195-ІV4 (витяг);
7. Закон України «Про оплату праці» від 24.03.1995 р. № 108/95-ВР (витяг);
8. Закону України «Про Державний бюджет України на 2014 рік» (витяг);
9. Рішення Конституційного Суду України від 17 лютого 2010 року № 6-рп/2010;
10. Рішення Конституційного Суду України від 6 липня 1999 року № 8-рп/99,
11. Рішення Конституційного Суду України від 20 березня 2002 року № 5-рп/2002,
12. Рішення Конституційного Суду України від 17 березня 2004 року № 7-рп/2004,
13. Рішення Конституційного Суду України від 1 грудня 2004 року № 20-рп/2004;
14. Рішення Конституційного Суду України від 11 жовтня 2005 року N 8-рп/2005.

Додаток
до Конституційного подання про невідповідність
Постанови Кабінету міністрів України від 07 листопада 2014 р. № 595
«Про деякі питання фінансування бюджетних установ, здійснення соціальних
виплат населенню та надання фінансової підтримки окремим підприємствам і
організаціям Донецької та Луганської областей»
положенням Конституції України

№ п/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення
1	Корольова Наталія Крістіна	167
2	Віктор Александр Юрійович	161
3	Рабинович Вадим Іванович	163
4	Табленко Юрій Олександрович	183
5	Олександр Іван Сидор	259
6	Кіщенко Вал. Іван	164
7	Гусак Володимир Господарович	174
8	Марія-Вікторина Вікторівна Володимирівна	251
9	Сторж Михаил Леонидович	169
10	Тішкін Олександр Петрович	164
11	Добкін Михайло Маркович	162

Позначено чл. 1 підписів ДД.

Додаток
до Конституційного подання про невідповідність
Постанови Кабінету міністрів України від 07 листопада 2014 р. № 595
«Про деякі питання фінансування бюджетних установ, здійснення соціальних
виплат населенню та надання фінансової підтримки окремим підприємствам і
організаціям Донецької та Луганської областей»
положенням Конституції України

№ п/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення
12	Думаєв Сергій Володимирович	309
13	Калесніков Дмитро Васильович	180
14	Кісенок Іван Миколайович	176
15	Гальченко Андрій Володимирович	247
16	Мирошніченко Ірина Розалівна	179
17	Уордере Юлія Андріївна	310
18	Королюк Юрій Миколайович	17 В
19	Матвієнко Сергій Анатолійович	263
20	Шураєв Ігор Миколайович	186
	Уордере Юлія Андріївна	310
21	Токунік Євген Миколайович	308
22	Калесніков Дмитро Васильович	182

4/оскаржуєть) підприємств ЗВЛ.

Додаток
до Конституційного подання про невідповідність
Постанови Кабінету міністрів України від 07 листопада 2014 р. № 595
«Про деякі питання фінансування бюджетних установ, здійснення соціальних
виплат населенню та надання фінансової підтримки окремим підприємствам і
організаціям Донецької та Луганської областей»
положенням Конституції України

№ п/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення
23	Львовська Юлія Валеріївна	175
24	Забієв Михайло Миколайович	181
25	Нечаєв Олександр Ігоревич	185
26	Сешко Сергій Миколайович	255
27	Добкін Дмитро Маркович	376
28	Серія Сергій Миколайович	165
29	Тригубова Регіна Дмитрівна	168
30	Шуфрин Нестор Іванович	166
31	Новицький Василь Владиславович	170
32	Розин Юрій Анатолійович	160
33	Ковачук Сергій Володимирович	171

позначення / підписи ДД.

Додаток
до Конституційного подання про невідповідність
Постанови Кабінету міністрів України від 07 листопада 2014 р. № 595
«Про деякі питання фінансування бюджетних установ, здійснення соціальних
виплат населенню та надання фінансової підтримки окремим підприємствам і
організаціям Донецької та Луганської областей»
положенням Конституції України

№ п/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення
34	Лисогоренко А.В.	366
35	Вовчанець О.В.	120
36	Мурзав	379
37	Демисенко А.П.	371
38	Мельник В.О.	111/170
39	Синьков О.С.	372
40	Балашов Е.А.	342
41	Кисель Г.І.	242
42	Мельнич Дмитро Олексійович	374
43	Тавлов Констянтин Юрійович	246
44	Мельнич Дмитро Юрійович	252

Голова комісії / підписав А.П.

Додаток
до Конституційного подання про невідповідність
Постанови Кабінету міністрів України від 07 листопада 2014 р. № 595
«Про деякі питання фінансування бюджетних установ, здійснення соціальних
виплат населенню та надання фінансової підтримки окремим підприємствам і
організаціям Донецької та Луганської областей»
положенням Конституції України

№ п/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення
45	Масиш Іван Миколайович	177
46	Козак Тарас Романович	143
47	Звизильський Ворим Леонидович	255
48	Солод Юрій Васильович	257
49	Воропаєв Юрій Миколайович	142

Всього 49 (сорок девять) підписів
народних депутатів України

Сергійчук
Юрій

В. Масиш
03.12.2014р.